

Holger Eriksen: Også jeg er forbavset over det ærede medlem hr. Alfred Jensens betænkelighed ved den forøgelse af grundskatten, der sker som følge af den nye vurdering. Det ærede medlem udtalte noget i retning af, at man for de små parcelhusejeres vedkommende måske ligefrem beskattede dem væk fra deres ejendomme. En sådan udtalelse må formodentlig bero på, at det ærede medlem ikke har haft tid til at sætte sig ind i, hvilke summer der her er tale om. Tager vi en mand, der ejer et parcelhus med en grundværdi på 5 000 kr. — og det er slet ikke noget lavt tal, når man holder sig uden for København og Københavns omegn — og der er en stigning på 10 pct. eller 500 kr., en stigningsprocent, som er nogenlunde almindelig f. eks. for Århus' vedkommende, vil det sige, at denne mand fremtidig vil komme af med 3 kr. mere årlig end hidtil.

Jeg tvivler nu på, at der er ret mange, der kommer til at gå fra hus og hjem, fordi de skal udrede 3 kr. mere om året. Går vi op til en villagrund på 10 000 kr. — hvilket i virkeligheden for provinsbyerne, for Århus f. eks., er et stort beløb; der er altså her tale om en temmelig værdifuld villa — og tænker vi os, at den stiger med 25 pct., vil vedkommende ejer komme af med 15 kr. mere om året. Jeg tror, at disse tal, sammenholdt med, hvad den højtærede finansminister oplyste, vil vise, hvor langt man er borte fra virkeligheden, når man fabler om, at vi ved en sådan lovgivning ligefrem tvinger folk til at sælge deres hus og søge lejlighed.

Så vil jeg i øvrigt gerne sætte en streg under det, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen udtalte med hensyn til kompensation for de 13 mill. kr., som han helst så man ikke fik ind i grundskyld. Det ærede medlem henviste dér til, at man kunne tage pengene hos dem, der har modtaget statslån. Jeg anerkender fuldt og helt, at man har en juridisk ret til at sætte denne statslånsrente i vejret; derimod tvivler jeg meget på, at man har den moralske ret, for de allerfleste af dem, der har modtaget disse lån, har simpelt hen modtaget dem i tillid til, at den rente, der var lovet dem, også ville være gældende for de kommende 20 år. Men lad det nu være; i hvert fald finder jeg det ganske besynderligt, at man kunne

tænke sig, at disse mennesker skulle betale, for at grundbesidderne til gengæld kunne slippe for at betale den smule mere, der her er tale om. Jeg har allerede gjort opmærksom på, hvor lidt det drejer sig om for den enkelte villaejer.

Hvem er det så, der kommer af med de 13 mill. kr.? Det bliver naturligvis grundspekulanterne, som ligger med de store grundarealer og venter på en højere pris. Det bliver også ejerne af de store landbrugs-ejendomme, hvis forrentningsprocent jo ligger betydelig højere end husmandsbrugenes forrentningsprocent. For at fritage i det væsentlige disse to grupper af medborgere for at betale en smule mere i grundskyld skulle man altså vælte byrden over på statslånsmodtagerne. Hvis det er en mand med en temmelig almindelig villa, er det højst sandsynligt, at han har et statslån på ca. 30 000 kr., og sætter man renten op med 1 pct., hvad man normalt taler om, vil det altså sige, at vedkommende skulle af med 300 kr. mere om året. Noget sådant, det tør jeg sige, kan på en meget forstyrrende måde gribe ind i en mands økonomi og måske medføre, at han bliver nødt til at sælge sit hus. Det betyder noget helt andet end de småbeløb, der er tale om på det andet område.

Thorkil Kristensen: Jeg havde ikke tænkt mig, at jeg skulle have ordet igen, men det ærede medlem hr. Holger Eriksen gjorde en bemærkning, som jeg bliver nødt til at kommentere. Bemærkningen drejede sig om det, jeg havde sagt om kompensation gennem en forhøjelse af statslånsrenten, altså en nedsættelse af statens rentetilskud til de gamle boligstøttelån. Det var jo det krav, jeg rejste under martsforhandlingerne i 1955. Den 24. marts 1955 svarede den højtærede finansminister imødekommende herpå i salen. Jeg har ikke i den korte tid, jeg har haft til rådighed, kunnet finde udtalelsen i Folketingstidende, men det ærede medlem kan jo selv finde den.

Den højtærede finansminister udtalte dengang, at han skønnede, at han derved ville kunne spare en halv snes millioner kroner om året, altså ved en formindskelse af statens rentetilskud, hvilket kunne synes rimeligt, da lejen for andre gamle lejligheder forhøjedes. Dette har den højtærede finansminister